

[Simonsen.]

der indsættes en saadan Bestemmelse, naar man tilsigter en virkelig Kvalitetsforbedring paa det hele taget en rationel Lovgivning paa dette Omraade. Jeg finder heller ikke, at der kan være nogen Fare ved Bestemmelsen, saadan som den nu er formuleret, idet der jo staar i Paragraffen, at Ministeren skal forhandle dette Spørgsmaal med Repræsentanter for forskellige Organisationer — jeg skal ikke nævne dem her, enhver kan se dem i Lovforslaget. Jeg synes, at den Bestemmelse yder Sikkerhed for, at Bemyndigelsen ikke vil blive misbrugt, saa at man kun kan være tilfreds med, at den indføres i Loven.

Til Slut vil jeg gerne henstille til Ministeren, at han fra denne Talerstol bekræfter, at han er enig med mig i, at Lovens Ikrafttræden, som i Lovforslagets sidste Paragraf er fastsat til 3 Maaneder efter dens Indrykning i Lovtidende, ikke sker i Forsommeren eller den varme Sommertid, idet jeg er af den Opfattelse, at dens Ikrafttræden i dette Tidsrum vil bevirke en ikke ubetydelig Forstyrrelse af det Arbejde, som Loven tilsigter at fremme. Jeg tror derimod, at det vil være meget opportunt, at Loven træder i Kraft paa et Tidspunkt, da der ikke er mange sekunda Æg fremme paa Markedet, hvilket er Tilfældet i Efteraarsmaanederne. Jeg mener altsaa, Lovens Ikrafttræden vil virke mindst forstyrrende, dersom den sker paa et Tidspunkt, hvor Lovbestemmelserne ikke griber for stærkt ind i Administrationen af disse Forhold. Derfor vil jeg meget bede den højtærede Landbrugsminister bekræfte, at han er klar over, at det vil være klogt at udsætte Lovens Ikrafttræden til Efteraarsmaanederne. Det kan jeg ikke tænke mig, at Ministeren, som den fornuftige Mand han vist som Regel er i saadanne praktiske Spørgsmaal, kan have noget imod. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Grønning: Mit Parti er som de øvrige Partier meget interesseret i, at Fjerkræhandelen og Æghandelen bliver lagt saaledes til Rette, at der bliver skabt de forskellige Forbrugssteder hjemme og ude Mulighed for at modtage det absolut bedste Produkt. Men der er dog visse Bestemmelser i Lovforslaget, som vi er imod, og som bevirker, at vi ikke vil tage Medansvar for Lovforslagets Gennemførelse. En af disse Bestemmelser findes i § 1, hvorefter den højtærede Landbrugsminister, som det er Ministerens Skik, naar der skal gennemføres en Lov, kræver en Bemyndigelse,

saaledes at det hele kan ordnes administrativt. Jeg har sagt det før og gentager det her, at med alle disse Bemyndigelseslove bliver Lovgivningens Myndighed efterhaanden flyttet over paa Administrationen. Det er vi imod; derfor kan vi heller ikke være med til at give Ministeren den Bemyndigelse, han kræver, til at bestemme, at den enkelte Forhandler ved Køb af prima Æg ikke maa betale en højere Pris til nogle Producenter end andre. Vi mener, at Forholdet mellem Køber og Producent nok kan ordnes ad Frivillighedens Vej, og jeg nærer ikke Tvivl om, at de Producenter, som har den rette Vare, ogsaa er i Stand til at skaffe sig den rette Pris.

At ville indføre ministerielle Bestemmelser, der skal fastlægge Forholdet mellem Købere og Sælgere, synes vi er et af de sædvanlige Skridt i Retning af at ville socialisere Handelen, og da vi ikke kan billige en saadan Udvikling, maa vi gaa imod den. Vi er ogsaa imod, at Ministeren vil indføre et Monopol for alle dem, der handler med Æg, og paaligne Æghandlerne en Afgift; den er ganske vist ikke ret stor, men er dog 10 Kr. om Aaret. Handelsforeningerne har i hvert Fald protesteret imod, at Forhandlerne skal betale en saadan Afgift for Ret til at handle med Æg, og har protesteret ud fra den Betragtning, at naar de har løst deres Næringsbevis, har de dermed erhvervet Ret til at handle ogsaa med denne Vare. Det finder jeg er et rimeligt Synspunkt, som der ikke kan indvendes noget imod. Jeg nærer i det hele taget Tvivl om, at det opstillede Formaal vil naas paa den Maade, som det er tænkt ved Lovforslaget. Jeg nærer Tvivl om, at de Bestemmelser, der skal træffes af Ministeren i Henhold til Bemyndigelsen, er af en saadan Art, at de kan gennemføres i Praksis.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 8 om Kontrol med Rugerierne vil jeg dog sige, at der er allerede ad frivillig Vej ydet et stort og dygtigt Arbejde for at fremskaffe de bedst mulige Produkter, og jeg tror, at Forholdene er saadanne her i Landet i Øjeblikket, at enhver, som virkelig vil ofre lidt derpaa og blot vil foretage de nødvendige Undersøgelser, er i Stand til at skaffe sig Sikkerhed saavel for Afstamningen af de Dyr, man køber, som for, at Dyrene ikke er befængt med smitsomme Sygdomme. Derfor tror jeg, at det Arbejde, der er i Gang paa Frivillighedens Grund, burde være støttet og videreført, men jeg tror ikke, man ved et nyt stort, eventuelt kostbart Kontrolapparat kan opnaa det, man ønsker. Jeg tror, at Forsøget derpaa